

Beschermingsgarantie kustplaatsen

Wat doen we met de buitendijkse gebieden langs de kust? Hoe kunnen we die gebieden een nieuw perspectief bieden en ze tegelijkertijd beschermen tegen zeespiegelstijging en stormgeweld?

Dat was de vraag van Staatssecretaris Schultz van Haegen aan watergedeputeerde Patrick Poelmann van Noord-Holland. Hij formeerde een kleine commissie van deskundigen die stelt dat de kust momenteel voldoende beschermd is. Maar, adviseert de commissie: 'Benoem voor elke kustplaats een beschermingsniveau en garandeer dat niveau ook.'

Ongeveer vijftienduizend Nederlanders wonen "buitendijks". Het gaat om mensen in de kustprovincies met een huis voor de duinen of de zeewering. Ondanks dat gebrek aan directe bescherming, zijn die locaties zeer in trek, zeker ook vanwege de economische potenties voor toerisme en recreatie. Het Scheveningse Kurhaus ligt bijvoorbeeld buitendijks.

Poelmann: 'Het probleem is dat onderne-

mers ervoor terugschrokken om er te investeren, omdat ze niet wisten of die gebieden in de toekomst nog wel voldoende beschermd zouden zijn.'

Voor binnendijkse gebieden is wettelijk vastgelegd dat de waterkeringen voldoende bescherming moeten bieden. Dat betekent bijvoorbeeld dat West-Nederland zelfs bij omstandigheden die naar verwachting slechts één maal per 10.000 jaar voorkomen, nog droog moet blijven. 'Zulke afspraken willen we ook vastleggen voor de buitendijkse gebieden. Het Rijk moet die veiligheid garanderen en dat moeten we vastleggen. In de wet, maar misschien ook in provinciale verordeningen.'

RISICO

Staatssecretaris Schultz heeft de commissie al laten weten akkoord te gaan met het advies. Ook onderschrijft ze de mening van de commissie dat wettelijke duidelijkheid vooral de badplaatsen gelegenheid biedt om nieuwe wegen in te slaan. Poelmann: 'Buitendijks moet je niks willen onderne-

men, hoor ik vaak. Onzin! Het is er veilig genoeg, het gaat tenslotte maar om smalle stroken waarvan je de bewoners in geval van nood snel kunt evacueren.'

Een tweede factor is een kosten-batenana-

Lees verder op pagina 8

Noord-Hollands watermanagement

Van de vier elementen heeft Noord-Holland traditioneel het meest te stellen met water. En dat blijft nog wel even zo. Vanuit het westen klopt de Noordzee weer nadrukkelijk aan de poort en ook vanuit de lucht valt het water bij vlagen gendeloos het land binnen. Eens te meer is dus de vraag: wat doen we met al dat water?

Om er voor te zorgen dat wij in Noord-Holland veilig kunnen blijven wonen, werken en recreëren moeten het Rijk, de waterschappen, gemeenten en de provincie, ieder vanuit een eigen verantwoordelijkheid, goed samenwerken in het waterbeheer. De provincie geeft in het Provinciaal Waterplan 2006-2010 hiervoor de kaders aan. Provinciale Staten stellen dit plan binnenkort vast. ■

Kustbescherming

Vervolg van pagina 1

lyse, volgens de formule "risico = kans (op een waterramp) x financieel gevolg (van die ramp)", een formule die steeds vaker wordt gebruikt om normen voor waterkeringen vast te stellen. Poelmann: 'Neem Zandvoort. Het zo berekende financieel risico van een calamiteit is per jaar veel lager dan de jaarlijkse kosten van maatregelen om die

calamiteit te voorkomen. 'Het advies is dus goed nieuws voor de badplaatsen. 'Investeringen zijn daar hard nodig. En nu blijkt dat er vanwege de veiligheid geen redenen zijn om die investeringen tegen te houden. Natuurlijk moet er bij nieuwe plannen wel risicobewust worden gebouwd. Als je door slim te ontwerpen kunt voorkomen dat er schade optreedt bij wateroverlast, moet je dat niet laten.'

Overigens horen financiële risico's bij het leven aan de kust, stelt Poelmann nadruk-

kelijk. 'De kans op een watersnood is in Zandvoort nu eenmaal hoger dan op de Veluwe.'

Het advies is overigens geen vrijbrief voor onbeperkt bouwen. 'Rond badplaatsen zullen altijd bouwbeperkingen blijven om de doodeenvoudige reden dat je er te maken hebt met waterkeringen die half Nederland droog moeten houden. Maar de winst van wettelijke kaders is dat straks tenminste duidelijker is wat wél en niet mag. Daar hebben burgers en bewoners recht op.' ■

Kustverdediging

De orkaan Katrina heeft wereldwijd voor veel onrust gezorgd. Landelijk leidde de dijkdoorbraak bij Wilnis tot grote ongerustheid. In ons waterrijke land werd terecht de vraag gesteld: 'Kan dit ook bij ons gebeuren?'

Statenlid Jaap Bond

VOORZITTER CDA-FRACTIE

Als je de verschillende artikelen leest van alle 'deskundigen', dan mag je concluderen dat er op die vraag geen eensluidend antwoord te geven is.

Ik ben nu zes en een half jaar lid van Provinciale Staten en weet dat de watervraagstukken in onze provincie zeer serieus zijn opgepakt.

De gebiedsstroomvisies, nieuwe waterrichtlijnen, behoorlijke eisen in de nieuwbouw voor wateropvang en de kustverdediging zijn onderwerpen die geregeld op de agenda's van de verschillende Statencommissies terugkomen.

Het is een omvangrijk probleem en de kosten voor de aanpak zijn enorm. Vooral onze laaggelegen provincie Noord-Holland loopt grote risico's in alle beschreven scenario's. Geen enkele bestuurder kan het zich dan ook permitteren om zijn verantwoordelijkheid hierin te laten liggen.

Onze prachtige kuststrook, waar wij terecht

zo trots op zijn, krijgt een heel ander karakter als het zeewater gaat stijgen. Hoeveel tijd hebben we nog? Welk scenario komt het dichtst bij de werkelijkheid? Gaan we voor een voorwaartse kustverdediging of kiezen we voor een landinwaartse bescherming tegen

COLUMN PS

het water? Hoeveel geld moeten we reserveren om het probleem adequaat aan te pakken?

De antwoorden op deze vragen liggen volgens de CDA-fractie van Noord-Holland in maatwerk. Recent is de Hondsbossche Zeewering goed aangepakt en gerenoveerd. Hierdoor is acuut gevaar afgewend en is het achterliggende gebied voor langere tijd gevrijwaard van overlopend water. Verder liggen er planstudies en komen er steeds meer resultaten van

onderzoeken met nieuwe en innovatieve oplossingen. Dat is prima en ik ben daar heel blij mee, omdat het duidelijk aangeeft dat het probleem op de kaart staat en aangepakt wordt.

De rol van de provinciale politiek in dezen is niet gering. De provinciale politiek moet haar verantwoordelijkheid pakken en ik heb daar alle vertrouwen in. Bij alle discussies die ik tot nu toe heb bijgewoond, staat de veiligheid van de burgers in Noord-Holland bovenaan, en zo hoort het ook.

Het is trouwens niet mijn bedoeling om met dit artikel iedereen de stuipen op het lijf te jagen. De huidige situatie is goed en de veiligheid is gewaarborgd. De CDA-fractie in Noord-Holland zal er alles aan doen om dat ook voor de toekomst zo te houden.

Kustbescherming: 'glad, hard of in o

De kustverdediging die Noord-Holland beschermt tegen de Noordzee, kent twee zwakke schakels: de smalle duinenrij tussen Callantsoog en Groote Keeten, en de Hondsbossche en Pettemer Zeewering. Om die twee schakels te versterken, heeft een provinciale projectgroep drie mogelijke varianten ontwikkeld: de 'Gladde Kust', de 'Harde Kust' en 'Duinzoom in de Lift'. Dat gebeurde in voortdurend overleg met deskundigen en betrokkenen, waarbij alle mogelijke voor- en nadelen in kaart zijn gebracht. Gedeputeerde Staten van Noord-Holland kiezen dit voorjaar welk scenario het moet worden.

Het primaire doel is het structureel waarborgen van de veiligheid voor de komende 50 jaar, waarbij rekening wordt gehouden met klimaatverandering en zeespiegelstijging. Tegelijkertijd zijn de drie varianten beoordeeld op hun merites voor natuur, recreatie, toerisme en de landschappelijke kwaliteit. We hebben kortom te maken met een integrale toets, oftewel een Strategische Milieu Beoordeling (SMB) volgens de nieuwe Europese richtlijnen. 'Bijzonder van onze aanpak is dat het gaat om een gezamenlijke zoektocht naar het optimale alternatief voor de regio', stelt beleidsmedewerker Michel Lucas. 'De onderzoeksresultaten zijn uitgebreid besproken met onder andere gemeenten, natuurorganisaties, bewoners en de waterkeringbeheerder. In alle varianten is de veiligheid gegarandeerd, maar wel tegen verschillende aanleg- en onderhoudskosten. Die prijsverschillen zullen samen met de effecten voor natuur, recreatie, toerisme en landschappelijke kwaliteit doorslaggevend zijn voor de uiteindelijke keus.' Maar om welke drie mogelijkheden gaat het?

De *Gladde Kust* bezorgt de kop van Noord-Holland een egale kustlijn door de duinen

van Huisduinen tot Petten zeewaarts te verbreden, en de Hondsbossche en Pettemer Zeewering juist landinwaarts te versterken. Die Zeewering is nu nog een vooruitgeschoven bastion. Michel Lucas: 'Hoe minder obstakels in de kustlijn, hoe goedkoper het onderhoud.'

De variant *Harde Kust* ontleent zijn naam vooral aan een serie dammen die bij dit scenario haaks op de kust wordt aangelegd. De dammen zijn tussen de 300 en 500 meter lang en zeker vier meter hoog. Lucas: 'We dachten dat het zand daardoor minder makkelijk weg zou spoelen, maar bij nadere beschouwing valt dat tegen.' De hoge dammen zouden bovendien inbreuk maken op het strandlandschap, ook een minpuntje.

Tot slot *Duintzoom in de Lift*: hierbij worden de duinen aan de landzijde verbreed, wat ten koste gaat van bestaande bebouwing. 'Dat stuit op verzet van bewoners en ondernemers.'

Een toch wel revolutionair onderdeel van deze variant is de overslagdijk. Lucas: 'Een gevaar van overslaand water is dat het binnentalud van de zeewering daardoor wordt aangetast. Het idee is nu om de gras-

Versterking van de Hondsbossche en Pettemer Zeewering, nu nog een zwakke schakel in de kustverdediging, kan mogelijk in 2008 van start gaan.

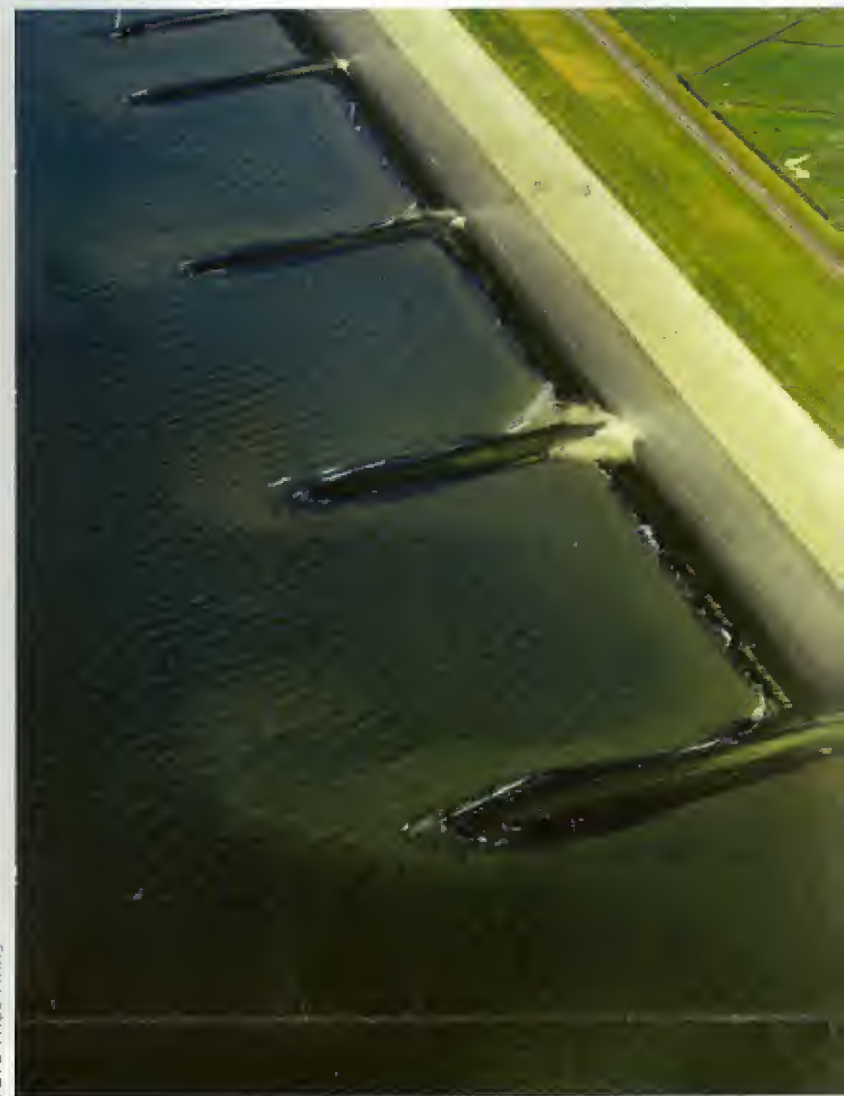

FOTO PAUL PARIS

laag van de Hondsbossche en Pettemer Zeewering te vervangen door bijvoorbeeld open steenasfalt. Dan is overslaand zout water niet meer zo'n ramp, temeer omdat het achterliggende natuurgebied toch al een

brak karakter heeft.' De overslagdijk zou ook in een andere variant kunnen worden meegenomen. Verschillende onderdelen van de drie varianten zijn in die zin uitwisselbaar.

le lift'

In het voorjaar van 2006 zullen GS volgens plan een definitieve keus maken. Als Den Haag daarmee akkoord gaat, kan het Hoogheemraadschap vervolgens een uitwerkingsplan opstellen voor de gekozen vari-

ant. Lucas: 'Daarmee is zeker anderhalf jaar gemoeid, dus in principe zou de versterking van de zwakke schakels in 2008 van start kunnen gaan. Daarvoor is ook geld gereserveerd op de rijksbegroting.' ■